

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 729/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролјуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Растка Ружичића, поднетом против правноснажног решења Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр бр.329/25 од 06.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 04. јуна 2025. године, већином гласова, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Растка Ружичића, поднет против правноснажног решења Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр бр.329/25 од 06.05.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог јавног тужилаштва у Новом Саду Ктр бр.329/25 од 06.05.2025. године одбачен је захтев за изузеће главног јавног тужиоца Вишег тужилаштва у Новом Саду, Бранислава Лепотића, који је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Растко Ружичић.

Против наведеног правноснажног решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Растко Ружичић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП; конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати Апелационом јавном тужилаштву у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев

подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Растко Ружичић, у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се конкретно ова повреда састоји, већ с тим у вези указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП; истицањем да је на рочишту пред Вишим судом у Новом Саду – Посебно одељење за сузбијање корупције, у предмету КПо4 бр.4/2023 окривљени путем браниоца поднео захтев за изузеће главног јавног тужиоца Бранислава Лепотића, у коме је навео законске разлоге за изузеће у смислу одредбе члана 39. став 5. ЗКП, те да је у образложењу побијаног решења наведено да подносилац захтева за изузеће није навео конкретне доказе за постојање неког од разлога за изузеће, нити је указао на постојање конкретних околности које изазивају сумњу у непристрасност у поступању главног јавног тужиоца Вишег тужилаштва у Новом Саду, закључујући да су ови разлози у очигледној противречности са записником са рочишта за главни претрес који је сачињен дана 01.04.2025. године. Поред тога, у поднетом захтеву истиче се и да је нејасно ко је потписао, односно донео спорно решење.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко браниоца, док у суштини наводима захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и полемише са разлозима изнетим у побијаном решењу, из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић